

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงทดลองเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมจินเนคติกส์ ซึ่งสรุปสาระสำคัญและผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมจินเนคติกส์
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมจินเนคติกส์
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมจินเนคติกส์ กับนักเรียนที่สอนแบบปกติ
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมจินเนคติกส์ กับนักเรียนที่สอนแบบปกติ

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมจินเนคติกส์ มีความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมจินเนคติกส์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมจินเนคติกส์ มีความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่สอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมจินเนคติกส์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่สอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์มีความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์ เป็นกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ จัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ ในการดำเนินการสอนโดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์ อันประกอบด้วย ขั้นนำ ขั้นเปรียบเทียบสิ่งที่คุ้นเคย ขั้นเปรียบเทียบกับตนเอง ขั้นคำคู่ขัดแย้ง ขั้นการเขียนเชิงสร้างสรรค์และขั้นชื่นชมผลงาน ส่งผลให้นักเรียนมีอิสระในการฝึกคิดและฝึกเขียน ทั้งเป็นรายบุคคลและกระบวนการกลุ่มในบรรยากาศที่สนุกสนาน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความคิดที่แปลกใหม่ในทางสร้างสรรค์ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์ที่พัฒนาขึ้นทั้ง 30 แผนนั้น กิจกรรมจะประกอบด้วยสื่อการสอนที่น่าสนใจ ได้แก่ เพลง เกม นิทาน ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออก กล้าเขียนได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นหลังจากที่นักเรียนได้รับการสอนด้วยกิจกรรมชินเนคติกส์แล้ว จึงส่งผลให้เกิดการพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ สมศักดิ์ ภูวิภาดาพรรณ (2544, หน้า 120) ได้กล่าวว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์ มี 2 วิธีด้วยกันคือ แบบที่ 1 ใช้เพื่อสร้างผลงานที่แปลกใหม่ โดยมีโครงสร้างและขั้นตอนอย่างเป็นระบบ แบบที่ 2 ใช้เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสิ่งที่ยังไม่รู้จัก โดยเป็นการเพิ่มความเข้าใจและสำรวจลักษณะของสถานการณ์ที่ใหม่และซับซ้อน โดยใช้การเปรียบเทียบในการวิเคราะห์ ซึ่งสอดคล้องกับ สุภาพ ช่างสอน (2549, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบชินเนคติกส์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบชินเนคติกส์ มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากการสอนภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์ เป็นการใช้กระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนคิดแปลกใหม่ คิดเปรียบเทียบในสิ่งต่าง ๆ ว่ามีความเหมือนหรือต่างกันอย่างไร เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยการฝึกปฏิบัติแล้วนำไปสู่ทุกะด้านการฟัง พูด อ่านและเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้อยู่ตลอดเวลา ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ฉวีวรรณ พิเศษสิทธิกุล (2543, บทคัดย่อ) ได้

ทำการศึกษการสอนเขียนเรื่องด้วยรูปแบบซินเนคติกส์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเรื่องของผู้เรียนด้วยรูปแบบซินเนคติกส์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเรื่องของผู้เรียนที่สอนด้วยรูปแบบซินเนคติกส์สูงกว่าการสอนตามคู่มือครูของกรมวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่สอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

3.1 การเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่พัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยการสร้างความคุ้นเคยในสิ่งที่แปลกใหม่ และสร้างความแปลกใหม่กับสิ่งที่คุ้นเคย โดยใช้การอุปมา อุปไมยเป็นพื้นฐานของการคิด เพื่อให้เกิดแนวคิดแปลกใหม่และกว้างไกล ซึ่งกิจกรรมซินเนคติกส์ เป็นกิจกรรมที่นำไปสู่การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ เพราะการใช้กิจกรรมเปรียบเทียบจะช่วยกระตุ้นจินตนาการของนักเรียน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด สามารถแสวงหาความคิดใหม่ ๆ และมั่นใจกับความแปลก ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ตลอดจนการจัดสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมและเอื้ออำนวยให้เด็กได้ใช้ความคิด ความสามารถอย่างอิสระและการแก้ปัญหาหลาย ๆ แบบ จึงทำให้นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจคิดหาคำตอบซึ่งเป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ทำให้นักเรียนมีความคิดคล่องแคล่วคิดริเริ่มและคิดละเอียดละเอียดเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กรกนก รูปประสงค์ (2537, หน้า 74-77) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย พบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ มีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นงนุช ชาญวิทิตกุล (2545, หน้า 33) ได้ศึกษาผลการฝึกคิดแบบซินเนคติกส์ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกคิดแบบซินเนคติกส์ มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ทั้งในด้านความคิดคล่องแคล่ว ความคิดริเริ่ม ความคิดละเอียดละเอียดเพิ่มขึ้น

3.2 การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ เป็นกระบวนการที่มุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นงนุช ชาญวิทิตกุล (2545, หน้า 31-32) ได้ศึกษาวิจัยผลการฝึกคิดแบบซินเนคติกส์ ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ พบว่า นักเรียนที่ได้ฝึกคิดแบบซินเนคติกส์ มีความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น รวมทั้ง โรเจอร์ (Roger. 1959, p. 78-80) ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับกรฝึกคิดแบบซินเนคติกส์ ว่าเป็นกิจกรรมที่เด็กได้ใช้จินตนาการของตนได้อย่างอิสระไม่จำกัดความคิดซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์

3.3 กิจกรรมซินเนคติกส์ จะมุ่งเน้นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งต้องอาศัยความสามารถด้านการคิด จินตนาการ ความคิดแปลกใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขจิตพรณ ประดิษฐ์พงศ์ (2535, หน้า 53-55) พบว่า หลังจากการสอนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสูงขึ้น รวมทั้งผลการวิจัยของ วิไล ปฐมปัทมะ (2539, หน้า 75) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนโดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบซินเนคติกส์ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์สูงขึ้น

4. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่สอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ เป็นการจัดกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ฝึกแสดงความคิดเห็นของตนเองให้เพื่อนได้รับฟัง อีกทั้งได้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันโดยการทำกิจกรรมกลุ่ม ทำให้นักเรียนได้ฝึกตนเองในการทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ บลูม (Bloom, 1976, p 48-50) ที่กล่าวว่า วิธีสอนที่ทำให้เกิดการเรียนรู้คือการเรียนรู้แบบกลุ่ม(Group Study)ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้เด็กเก่งได้ช่วยเหลือเด็กอ่อนรวมทั้งการสอนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ยังช่วยทำให้นักเรียนเกิดความตระหนักในคุณค่าของความคิดของผู้อื่น ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (ทิสนา แคมณี, 2546, หน้า 251) ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมซินเนคติกส์ จึงช่วยทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ชาร์ล เอส ไคลเนอร์ (1991, p. 1) ได้ศึกษาเรื่องผลของการฝึกใช้ซินเนคติกส์ ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์ โดยทดลองกับนักเรียนเกรด 4 และ เกรด 5 ในวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 58 คน การทดลองแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองใช้ซินเนคติกส์ ช่วยในการเรียนรู้เนื้อหา และกลุ่มควบคุมเรียนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มทดลองซึ่งใช้ซินเนคติกส์ช่วยในการเรียนรู้เนื้อหาสามารถอธิบายโน้ตค้นทางวิทยาศาสตร์ได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้ยังพบว่า ซินเนคติกส์ทำให้นักเรียนเพิ่มพูนความรู้ทางด้านคำศัพท์ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน และช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนได้เป็นอย่างดี ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ควรนำกิจกรรมการสอนภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์ไปปรับใช้กับนักเรียนให้เหมาะสมกับวัยและสอดคล้องกับเนื้อหาของระดับชั้นนั้น ๆ เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความสามารถในการคิดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์
2. การเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์ เป็นการจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างพัฒนาความคิดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ครูจำเป็นต้องกระตุ้นให้นักเรียนคิดและเขียนอย่างสร้างสรรค์ โดยไม่จำกัดความคิดของเด็กและสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการคิดและเขียนอย่างสร้างสรรค์
3. การเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์ ครูควรคำนึงถึง เวลาในการจัดกิจกรรม เพราะในบางกิจกรรมต้องใช้เวลามาก บางกิจกรรมต้องใช้น้อย ดังนั้นครูจำเป็นต้องมีการวางแผนในการกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับเนื้อหา
4. ครูผู้สอนควรศึกษาแนวทางการสอนโดยใช้กิจกรรมชินเนคติกส์ให้เข้าใจอย่างชัดเจน ก่อนเริ่มการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลการใช้กิจกรรมชินเนคติกส์ ที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ศิลปะ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม การงานอาชีพและเทคโนโลยี และในระดับชั้นอื่น ๆ
2. ควรศึกษาผลการจัดกิจกรรมชินเนคติกส์ ที่มีต่อตัวแปรด้านอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา เจตคติต่อการเรียน เจตคติต่อการเขียน ความคงทนในการเรียนรู้ เป็นต้น